

Wiktor Hahn

"Zygmunt Krasiński w korespondencji z Juliuszem Słowackim", Jan Adamski, "Miesięcznik kościelny (Unitas)", T. VII, 1912, z. 38 : [recenzja]

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 11/1/4, 225

1912

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Krasińskiego do p. Bobrowej; jako rzecz ściśle osobista nie nadawała się za życia poety do literackiego użytku.

Bronisław Gubrynowicz: Z rozpaczych dni... (Kartki z życia Z. K-go, s. 20—21) ogłasza z niewydanej dotąd korespondencji K-go do ks. Jerzego Lubomirskiego dwa listy poety z 28. lutego i 3. marca 1847 r. (z Nizzy), opisujące wrażenia, jakich poeta doznał pod działaniem eteru, czem starał się uwolnić od niemocy fizycznej i katusz moralnych, przygnębiających go wówczas. Ze znanych nam dotąd opisów tej próby eterowej najdokładniejszą wiadomość podają listy przytoczone przez G. Wrażenia opisane przez Kr-go nie są zgodne z rzeczywistością, są wpływem raczej sugestji jego.

Ferdynand Hösicik: Z. K. i Amelia Załuska. Epizod z dziejów serca poety (1822—1832 s. 21—22) kreśli w krótkim szkicu dzieje nieodwzajemnionej miłości Kr-o do A. Załuskiej, nie przynosząc zresztą żadnych nowych szczegółów.

Z listów do p. Bobrowej (s. 22—23) Kr-o, ogłoszonych już w r. 1905 w Przewodniku naukowym i literackim, podaje najważniejsze wyjątki **Leopold Méyet**, zapowiadając osobne ich wydanie.

Lwów.

Wiktor Hahn.

Grzymała-Siedlecki Adam: Rocznice. (Tygodnik ilustrowany 1912 nr. 1., s. 2—3).

Autor zestawia podobieństwa i różnice Skargi, Krasińskiego i Kraszewskiego: U Skargi i Krasińskiego wspólne jest religijne odczuwanie ojczyzny, skład duchowy jednak obu odmienny: Skargi jednolity, Krasińskiego skomplikowany. Skargę uderzało przedewszystkiem zło Polski, Krasińskiego dziejowe jej piękno. W paralleli między Krasińskim i Kraszewskim uwydatnia znów u autora *Przedświtu* tęczowe marzenie o przeszłości, a autora *Starej baśni* charakteryzuje jako bojownika codziennego o jutro, bojownika o zamiarach istotnie heroiczych, człowieka »mężnej pracy«. Ze Skargą łączy Kraszewskiego poczucie obowiązku.

Lwów.

Wiktor Hahn.

Adamski Jan ks.: Zygmunt Krasiński w korespondencji z Juliuszem Słowackim. Miesięcznik kościelny (Unitas). Poznań, R. IV. (Tom VII) zeszyt 38 (luty) 1912, s. 123—135.

Oprócz zestawienia miejsc z korespondencji Krasińskiego w sprawie sporu Słowackiego z Mickiewiczem, w sprawie Bobrowej, dalej istoty poezji i warunków prawdziwej wielkości, wykazuje autor, o ile myśli Krasińskiego odbiły się w ostatnich utworach Słowackiego, jakoto w głosie brata Juliusza do braci w Kole, w Samuele Zborowskim i Genesiz z ducha, wpływu tego jednak nie uwydatnił należycie.

Lwów.

Wiktor Hahn.